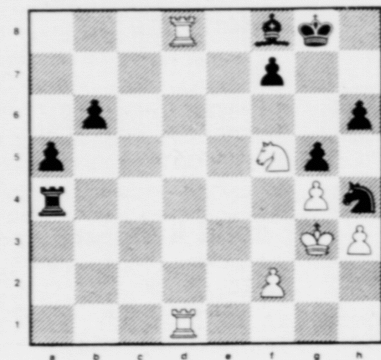

FINN BESTA LEIK!

Yngsta av Polgar-gentunum, sum hevur hvíta fólk-
ið, hevur telvað seg fram til hesa støðuna.

Hvítur eigur leik.
Hvussu leikar nú Polgar-gentan?

Friggjadagin 3. mars

Loysnin skal saman við upplýsingum um navn og
bústað vera Sosialinum, Box 76, 110 Tórshavn, í
hendi friggjadagin 3. mars.

Drigið verður millum innsendu røttu loysnirnar um
ein **TRULY** lummaroknara frá Pappirslonini,
Tórshavn. Vinnarin verður kunngjórður í leygar-
dagsblaðnum 4. mars.

THE WORLD COUNTS ON
TRULY®

pappirslonin

Sverrigata 9 - FR 110 Tórshavn
Tlf. (+298) 10603 - fax 10806 - box 3181

Bátur ynskist

30–40 fót bátur ynskist í býti við ein
AWI 27.

Tlf. 73896

Pedagogur

Søkt verður eftir pedagogi 40 tímar um
vikuna til veggstovu við 12 børnum.

Um pedagogur ikki søkir starvið, verður
søkt eftir avloysara vegna barns-
burð og sjúku undir barnsburði, at byrja
sum skjótast.

Løn sambært sáttmála millum Føroya
Pedagogfelag og Føroya Landsstýri.

Umsóknir skulu vera stovninum í hendi
í seinasta lagi 13. mars.

Dagstovnurin á Argjum
Traðargøta 55
160 Argir - Tlf. 19019

sjónarmið

Ungdómurin Svartiper

Embætisfólk og politikarar gloyma sínar skyldur, skrivur Jørgen
Kyster, formaður í Havnar Handverksmeistarafelag í »Sjónarmið« í
dag

Tað tykist sum um em-
bætisfólk og politikarar
hava ta hugsan, at
einginskal so mikið um
vága sær undir eitt tiltak,
sum tað almenna ikki
hevur fult ræði á.

Í teirra hugaheimi er
tað ljótt á hald, at tey,
sum hava evnini, hug-
skotini og tær handligu
og andligu fortreyttir,
skulu sleppa at royna seg
uttan almenna upplæg-
ging.

Tann, ið heldur, at tað
almenna eigur í fyrsta
lagi at stuðla skilagóðum
ætlanum við móguligari
lógávu og í øðrum lagi
kanska eisini figgarliga,
verður beinleiðis kallað-
ur skálkur.

Tó eigur tað at vera
púra greitt, at har tað al-
menna stuðlar samfela-
gagnligum ætlanum
figgarliga, skal tað ger-
ast innan fyrri ávísar
karmar, sum eru settir
frammanundan. T.v.s., at
ætlanin skal lagast til
játtanina, játtanin skal
ikkj lagast til ætlanina.

**Hvat er samfela-
gagnligt?**

Samfela-gagnligar æt-
lanir eru ikki bara skip,
flakavirki, verksmiður,
verkstøð o.a., sum gevur
vinning beinanvegin.
Talan kann eisini vera
um eina menningarætlan,
ein skúla, ella annað,
sum gagnar samfela-
gagnligt í longdini.

At læra børn at lesa og
skriva er samfela-gagn-
ligt. Tí ber tað almenna
sjálvsagt figgarligu
byrðuna av hesum.

Eingin forðar privat-
fólki at hava barnskúla,
bara hann lýkur ávísar
treytir, sum myndugleik-
arnir seta.

Skúlin eitt iskoyti

Vinnuskúlar gagna eisini
samfela-gagnligt, tí teir
styðja uppundir eina
læru, sum ikki ber til at
fáa í vanliga skúlanum.

Teknisku skúlarnir eru
greið dømi um, at skúla-
gongd kann vera neyðugt

iskoyti til eina útbúgving.

Tað er skjótt at semjast
um, at hjá handverkslær-
lingum er tann praktiska
læran ikki eitt iskoyti til
skúlan, men skúlin eitt
iskoyti til praktisku lær-
una.

Lærilingurin skal fyrst
og fremst læra um hand-
ligt arbeiði og arbeiðs-
umhvørvi. Tað bókliga
og skúlaumhvørvið hava
minni týdning.

Úr øðrum londum
frættist, at ungfolk
flýggja úr aftur hand-
verkaralæru. Tey vóru
farin í handverkaralæru
at læra at arbeiða við
hondunum og ikki tí
hugur teirra stóð til tað
bókliga.

Men skjótt varnaðust
tey, at tey bókligu krøv-
ini vóru so stór, at tey
eins væl kundu verið
farin í HF ella í studenta-
skúla.

**Skúlarnir yvirleivað
seg sjálvar**

Tað er ikki bara í Føroy-
um, at summir skúlur
hava yvirleivað seg sjálv-
ar.

Tað er eisini væl kent í
øðrum framkomnum
londum.

Skúlarnir eru vorðir
so fólkarikir (les: at-
kvøðurikir) almennir
stovnar, at vanligi borg-
arin av røttum er farin at
seta spurnartekin við tað,
ið gjørt verður innan
skúlagátt. Er tað yvirhøv-
ur okkara ungdomi til
frama, ella er tað so liv-
andi galið, sum tað
mangan sær út í manna-
eygum, at

– *Sekin liggur á ung-
dómnum og hansara út-
búgving, bara eg fái
trygjað mær mína løn.*

Verður kannað eftur,
dugir stórar partur av
okkara ungdomi ikki
lítlutabell og málsliga
stendur ikki frægari til.

**Embætismonnum
undirbrotlig**

Alt meðan hetta fer fram,
sita treiskir embætismenn
og hálvínast, tí øll ikki

undirbrotliga drýpa høvur
og gera, sum teir siga.

Hetta hava tey, ið
standa fyrri handverka-
læruni av sonnum kent
sviðan av. Hesir somu
embætismenn halda tað
beinleiðis vera nasadjarv
at krevja ávirkan á hand-
verkaralæruna.

Góða tíð hava teir eis-
ini, hesir menn, tí teir
verða ikki uppsagdir.

Ímeðan rennur tíðin at
fáa eina útbúgving undan
ungdómnum.

Ávleiðingin er, at sum
frálíður verða djúpar
gjáir millum tann alneyð-
uga partin av okkara
vinnulívi, sum eitur
handverkaravinnan og
samfela-gagnligt annars, og tá
eru vit av sonnum illa
farin.

Gloyma alt fyrri einki

Í løtuni hevur spurning-
urin um partabævaum-
býtið trokað øll onnur
mál til viks. Á sama hátt
hava skúlamyndugleikar
gloymt alt um at útbúgva
handverkslæringar, tí at
ein tekniskur skúli nevni
seg »sjálvvognarstovn«,
og tí at lærarar og skriv-
stovufólk ikki finga
handverksvinnuna at
gøðtaka eina »nyggja
handverkarabúgving«,
nevnd SIT.

Her stendur so málið

Summi embætismenn og
politikarar siga: »Yvir
mítt lík – eg boyggi meg
ikkj!«

Áðrir siga: »Takið bara
skúlan av, tí vit finna
onkran, sum er til at tosa
við, og sum tekur undir
við okkum í, at handverk
saktans kann lærast úr
bókum, og so fáa vit
trygjað okkara stætt.

Ungdómurin og hans-
ara lærdómur er ikki
okkara »problem«.

Í politikki er jú »in« at
gøðtaka, at nógv ganga
arbeiðsleys.

Teirra gandaorð er:
»Ung í arbeiði«.

Longur hugsa hesir
skilaloysingar ikki. Og
tíverri eru tað ofta teir, ið

troka seg fram til poli-
tikki og framat leiðandi
størvum.

Skilafólk finnast

Skilafólk eru tó bæði í
politikki, í embætisstætti-
ni og í handverkaravinn-
uni. Hvi finna tí ikki
saman og royna at greiða
hesa fløkju í sátt og
semy? Sjálvandi ber tað
til!

Hvør skal skipa fyrri?

Tá ið tekniski skúlin av
fyrstan tíð varð settur á
stovn, var øllum púra
greitt, at tað fyrst og
fremst var handverka-
vinnan sjálv, ið skuldi
skipa fyrri skúlanum. Tí
varð so visiliga lagt til
rættis, at skúlarnir vóru
gjördir til sjálvvognar-
stovnar, og meirilutin av
stýrinum vóru handver-
karar. Av tí at skúlin var
eitt samfela-gagnligt
framstig, stuðlaði tað al-
menna honum figgarliga.
Tá dugdu fólk at skilja
ímillum tørv og krøv.
Eingin helt tað vera lógið,
at skúlin fekk almennan
stuðul, men hann varð
ríkin eftir tørv, ikki eftir
kravi.

Heldur ikki tá varð
hugtakið ókent, at tann ið
skal gjalda, hann skal
valda. Men tað kom ong-
um til hugs í hesum sam-
bandi.

Eingin ivi kann vera
um, at skulu vit hava
skiparaskúla, mugu tey,
ið skipa fyrri, duga sjó-
mannsskap. Eingin ivi
kann heldur vera um, at
skulu vit hava ein
maskinskúla, skulu
maskinkøn skipa fyrri.
Soleiðis kundu vit hild-
ið fram.

Tí kann heldur ikki
vera nakar ivi um, at
skulu vit hava eina hand-
verkaralæru, má hand-
verkaravinnan vera við at
leggja til rættis.

Havnar Handverks-
meistarafelag
Jørgen Kyster, form.

Sosíalurin – fimm ferðir um vikuna!